

Vážené a milé členky Sdružení, vážení a milí členové, přátelé,

děkuji vám za spoustu zajímavých článků, které jste mi pro Zpravodaj tento půlrok poskytli a za zajímavé podněty a náměty. Přeji vám všem pěkné prožití letních měsíců a těším se na vaše příspěvky do dalších čísel Zpravodaje. Příští Zpravodaj vyjde po prázdninové pauze v září.

Šárka Horská, redaktorka

POZVÁNKY

Pozvánka do Žatce

Při této příležitosti můžete navštívit pietní místo, kde v parčíku u Mateřské školy „U Jezu“ v Žatci Podměstí je umístěna **pamětní deska Libuše Mrázkové-Novotné**, která zahynula 9. září 1944 u Dukly. Mateřská škola je po Libuši Mrázkové pojmenována a dále **bustu Dr. Edvarda Beneše na Kruhovém náměstí**.

Srdečně zve výbor regionu.

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, z. s., region Žatec Vás zve na **pietní akt k 75. výročí vypálení Českého Malína**, který se koná pod záštitou starostky města Žatce Mgr. Zdeňky Hamousové MěÚ Žatec, CV SCVP, Vojenská posádka Žatec, KVV Ústí nad Labem, OV ČSBS Žatec a ČsOL Žatec.

Pietní akt se uskuteční v neděli 22. července 2018 od 10 hodin u památníku u hřbitova v Žatci.

Pozvánka do Nového Malína

V sobotu dne **21. července v 11 hodin** se uskuteční **pietní setkání k 75. výročí vypálení Českého Malína na Volyni**. Památku obětí vypálení uctíme u pomníku obětem malínské tragédie v Novém Malíně.

Zve výbor šumperského regionu.

PIETNÍ AKT V NOVÉM MALÍNĚ

V sobotu **21. 7. 2018 v 11.00 hodin** se v Novém Malíně uskuteční pietní vzpomínka k 75. výročí vypálení Českého Malína.

Program:

10.30	příjezd hostů
11.00 – 11.30	kladení věnců
11.30 – 11.35	přivítání hostů, zahájení
11.35 – 11.50	hlavní projev, zdravice hostů
11.50 – 12.00	ukončení pietní vzpomínky
12.00 – 12.25	bohoslužba za oběti tragédie

Doprovodný program: výstava fotografií s tematikou volyňských Čechů v budově obecního úřadu.

*Informace poskytl Mgr. Marek Štencl
za obec Nový Malín*

OZNÁMENÍ

Zpráva pro rodáky z Hulče České

Dne 20. května 2018 mne Annu Liškovou (roz. Stárkovou) a pak následně pana Jindřicha Bečváře žádal pan Ing. Šlachovij, (to je syn paní Marie Křivkové), zda bychom nepožádali (na setkání rodáků a jejich potomků, které se konalo 26. 5. 2018 v Kolečovicích) účastníky o poskytnutí příspěvku na oplocení českého hřbitova v Hulči České. Důvodem je zchátralý plot a pasoucí se dobytek se dostává na hřbitov. Je to velice nedůstojné a proto je nutné vybudovat nové oplocení. Obec na oplocení přispěje jistou částkou, ale paní starostka prosí Čechy o podílení se finančně na této akci. Na setkání v Kolečovicích se vybralo 10 200 Kč a ještě další rodáci, kteří tam nemohli přijet, mi slíbili poslat peníze na účet 000000-0195321073/0800. Chtěla bych tímto oslovit i ty, kteří o této akci dosud nevěděli.

Vybrané peníze potom budou předány p. Šlachovimu prostřednictvím pana Ing. Nerada, který pojedje na Volyň v plánovaném zájezdě ve dnech od 9. 7. 2018 do 15. 7. 2018.

*Děkuji všem za poskytnuté dary.
Anna Lišková, tel. 604 944 812*

PROSBA – cesta na setkání do Slezských Rudoltic

Kdo jede 23. 6. na setkání do Slezských Rudoltic autem a bude mít dvě volná místa a byl by ochoten nás v Krnově naložit, ať se **prosím** ozve na tel.

775 289 317. Je tam velmi špatné spojení vlakem i autobusem.

Děkuji moc Kelnerová

Krajanské setkání v Chomutově

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel společně s OV ČSBS a ČSOL Vás srdečně zvou na **krajanské setkání**, které se uskuteční společně se setkáním žáků českých mateřských škol na Volyni.

Setkáme se dne **14. září od 10 hodin v Chomutově**, ve **Středisku kulturních a knihovnických služeb** v ulici **Palackého č. 85 v druhém poschodí** (k dispozici je výtah).

Žádáme členy našeho regionu, aby přinesli legitimace za účelem vylepení známek na rok 2018. Příspěvek na občerstvení je 150 Kč.

Za SČVP Jaroslav Báča, za ČSBS předseda Benaš Vraný major v. v., za ČSOL podplukovník v. v. Vladimír Licinberk

Na počátku byl inzerát, aneb půl druhého století od počátku organizovaného českého osídlování Volyně

Naši historii poznamenaly roky s osmičkou na konci. Před padesáti lety – v roce 1968 lidé hledali socialismus s lidskou tváří, před sto lety – v říjnu 1918 vznikl společný stát Čechů a Slováků, a před sto padesáti lety – 16. května 1868 položili v Praze základní kámen ke stavbě českého Národního divadla.

Rok 1868 má zásadní význam i pro volyňské Čechy. Loni potomci krajanů instalovali na nádraží v Žatci pamětní desku jako připomínku **hromadného návratu volyňských Čechů** do vlasti v roce 1947. **Každému návratu musí předcházet odchod**, alespoň tak to ve filmu *Vratné láhve* vysvětluje učitel Tkaloun ústy Zdeňka Svěráka své filmové manželce Daniele Kolářové. **Jak to bylo s odchodem, přesněji řečeno vystěhovalcům, na Volyně?** Češi, odcházející v 19. století do ciziny ze sociálních důvodů, směřovali hlavně na západ, mnozí až do Spojených států amerických. Na východě, v carském Rusku, hledali uplatnění spíše jednotlivci, profesní specialisté – hudebníci, učitelé, průmyslníci, najmě pivovarníci. V šedesátých letech 19. století Češi založili několik vesnic na Krymu, v Černomoří, a na Volyni v roce 1863 českou osadu **Luthardovku**. Do **Volyňské gubernie**

Důležité upozornění Moravskoslezský region

Milí krajané a jejich přátelé.

Dne **15. září 2018** pořádá **Moravskoslezský region** krajanské setkání jako každoročně v **Kulturním domě v Suchdole nad Odrou**. Začátek v **10.00 hod.**, prezentace již od **9.00 hod.** **Závazné přihlášky** zasílejte do **10. září 2018** na adresu **Zdenka Novotná, Na Vyhlídce 346, Šenov u Nového Jičína, PSČ 742 42**, jinak na č. mobilu **736 100 352**.

Je možné se přihlásit i u svých důvěrníků. Poplatek je 250 Kč (přípitek, oběd, svačina), platit se bude u prezentace. Počítejte s tombolou. Těšíme se na Vás, že se opět setkáme

Za Moravskoslezský region Zdenka Novotná a Marie Seitlová

začínající slovy: **Velké i malé statky jsou na prodej za velmi levnou cenu. Statky ty nalézají se v čís. Rusku, v okrese volyňském, osm mil od hranic rakouských vzdálené, a jsou při nich sdělaná a zasetá pole. Blíže zprávu podá na frankované dopisy Frant. Příbyl, (poste rest. Tábor).**

Velké a malé statky

jsou na prodej
za velmi levnou cenu.

Statky ty nalézají se v čís. Rusku, v okrese volyňském, osm mil od hranic rakouských vzdálené, a jsou při nich sdělaná a zasetá pole.

Blíže zprávu podá na frankované dopisy Frant. Příbyl, (poste rest. Tábor).

Opisy výtahů katastrálních map, za jejich spravedlivou výměru se ručí. lze uhlédnouti u výše jmenovaného v Horách ratibořských u Tábora.

Jít o rak. míry nejlepší pšeničné půdy stojí 30 zl. r. m. "žitné půdy" 16 zl. r. m.

"Ohledně koupě statků těch buď v celosti nebo na díly necht se páni koupě žádostivi (s kapitálem 4 až 10000 zl.) přihlásiti u tétož. 798-1

Dobový inzerát

Záhy se hlásili první zájemci, ovšem rakouské úřady Příbyla kvůli propagaci vystěhovalcům zatklly a vypověděly z monarchie. A tak se stalo, že skupina prvních čtrnácti českých vystěhovalců vedená Příbylem a Oličem překročila ilegálně hranice, a **24. května 1868** se všichni objevili v Rovně na Volyni. Ještě v průběhu roku 1868 zakoupili od šlechtice Weselovského ve vesnici Glinsk na Rovensku, osídlenci přejmenované na **Hlinsk**, 1638 ha půdy a lesů, na níž se usadilo 126 českých rodin. Pověst o možnosti pořídit na Volyni celý grunt za cenu chalupy v Čechách lákala především rolníky a drobné řemeslníky, v roce 1869 byli Češi usídleni již ve čtrnácti lokalitách volyňské gubernie. **František Příbyl** s majiteli zprostředkovatelny **W. Wilkoňský – G. Bordász** a soudcem **Antonem Boguckým** z Rovna toho roku založili **Společnost pro nákup půdy v Jihozápadním kraji**, která pak zprostředkovala veškerý prodej půdy krajanům. Počet Čechů na Volyni přesáhl v roce 1884 devatenácti tisíc, carské **Rusko** se prostřednictvím **Volyňské gubernie** stalo pro Čechy na pár let „slovanskou Amerikou“. V roce 1928 krajané v Hlinsku instalovali pamětní desku připomínající 60. výročí příchodu Čechů na Volyně a založení obce, a položili základní kámen pro stavbu Národního domu. Hlinsk tehdy patřil k Polsku, žilo v něm kolem tří tisíc obyvatel, a k jeho historii patřil **první český akcijní pivovar na Rusi**, zalo-

žený v roce 1871 hlineckými sousedy Josefem Oličem, jeho bratrem Havlem a Tomášem Šmolíkem. Bohužel tragickým epilogem Hlinska i celé české Volyně se staly události následující po začlenění Volyně do svazku SSSR na podzim 1939.

Volyňští krajané, známí vřelým vzta- hem ke staré vlasti, vytvořili na počátku 1. světové války Českou družinu, zárodek dobrovolnické armády budoucího Československa, a za 2. světové války volyňští muži a ženy bojovali za obnovu československého státu. Patřil k nim **Vladimír Příbyl**, nar. 1895 v Hlinsku, v letech 1916–1917 příslušník **1. střeleckého pluku československých legií na Rusi**, jenž se jako skoro padesátník přihlásil v roce 1944 do **Svobodovy armády**. Jiný rodák z Hlinska **Jan Olič** (1894), syn zakladatele obce, od září 1914 dobrovolník **České družiny** (starodružiník), sloužil v čs. vojsku na Rusi až do ledna 1918. Za sovětské éry jej ovšem kvůli nezaplacení tzv. kulacké daně (kulsbor) vyvezli na Sibiř. Když mu sovětské úřady umožnily vstoupit ke Svobodovcům, byl v Buzuluku k 8. 2. 1942 zaregistrován, onemocněl však zá-

palem plíc a zemřel (jinde se uvádí jako příčina smrti infarkt).

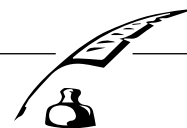
Připomeňme závěrem životní příběh jednoho z organizátorů čs. zahraničního odboje v Rusku, hlineckého rodáka novináře **Věnceslava Švihovského** (1875–1957). Na gymnáziu v Nikolajevě v Chersonské gubernii potkal v revolučním kroužku **Lva Davidoviče Bronštejna** (známého i pod jménem Trockij), po převratu v listopadu 1917 druhého muže bolševického režimu v Rusku. Při studiích žurnalistiky v Paříži seznámil svého kolegu **Eduarda Beneše** v kroužku českých studentek Sorbonny s **Annou Vlčkovou**, dcerou železničáře z Domaslavic u Duchcova. Ta se v roce 1909 za Beneše provdala, a pod upraveným jménem Hana stala životní družkou pozdějšího československého prezidenta. V Kyjevě vydával od roku 1910 český list **Čechoslovan**, do něhož za světové války přispíval humorista **Jaroslav Hašek**. Švihovský, organizující formování čs. vojska na Rusi podle **Masarykovy koncepce**, působil po vzniku republiky v Praze. Založil tiskovou agenturu Central European Press a stal se místopředsedou Československého ústavu za-

hraničního (ČÚZ). Je symbolické, že volyňský Čech Věnceslav Švihovský, vítal jménem ČÚZ v Praze na přelomu května a června 1945 delegaci volyňských krajanů, vojáků Svobodova 1. Čs. armádního sboru, vedenou posledním předsedou České matice školské na Volyni Vladimírem Mesnerem (1890–1969). Dějinný kruh se zvolna uzavíral. **Čas hromadného odchodu z Čech byl minulostí, přicházela doba hromadného návratu krajanů z Volyně do staré vlasti.**

Sto padesát let od počátku organizovaného vystěhovalectví na Volyň je nejvýznamnější historickou událostí volyňských dějin, připomínanou v roce 2018. Nebýt organizovaného vystěhovalectví na Volyň, neznali bychom dnes termín volyňský Čech. Není třeba pořádat kvůli tomu velkolepé společenské podniky. Stačí trocha lidské pokory, a chuť sejít se s blízkými přáteli, s nimiž nezaškodí „pobejt“. Vždyť ke vzpomínkám na generace zakladatelů Hlinska a jiných českých vesnic na Volyni je potřeba spíše srdce než finanční dotace.

Jaroslav Moravec

OD NAŠICH ČTENÁŘŮ

Zakladatel SČVP nám odchází

Dne 27. ledna 2018 zemřel Prof. Ing. Miloslav Šatava, CSc., zakladatel a první předseda sdružení. Dne 26. února 2018 zemřel další zakladatel Ing. Václav Petříček, CSc. Jsem členkou od roku 1990 a tak mě napadlo zjistit ve starých Zpravodajích, jak to tenkrát vlastně bylo.

Ve Zpravodaji č. 6/1991 ve zprávě z ustavující konference konané 14. září 1991 se uvádí, jak došlo ke vzniku Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel. Z článku cituji: „Po dobu téměř tří let existovala historická komise Čechů z Volyně při okresním výboru SPB v Lounech“. Dne 27. června 1990 členové komise Václav Petříček, Rostislav Hlaváček a Miloslav Šatava přizvali ke svému jednání o stavu práce historické komise Jiřího Hofmana. Na tomto

jednání došli k závěru, že má-li historická komise splnit svoje poslání, musí mít podmínky, které jí může vytvořit pouze širší členská základna organizace volyňských krajanů. Vznik této organizace, uvedl dále Jiří Hofman, se setkal s překvapivě kladným ohlasem mezi krajanů a to pak byl již jen krůček k tomu ustavit z části historické komise přípravný výbor, postupně ho doplňovat dalšími funkcionáři z jednotlivých regionů a systematicky provádět nábor členů. Dále je zde zmíněna organizační příprava a shromažďování dokumentů pro muzeum. A tak začalo shromažďování exponátů pro putovní výstavu a následně muzeum.

Dne 15. března 1994 proběhla vernisáž putovní výstavy „Osudy Čechů na Volyni“ v Regionálním muzeu Karla Polánka v Žatci, která vznikla ve spolupráci SČVP a Národního muzea.

Putovní výstava zavítala na devětadvacet míst v Čechách a na Moravě.

Po deseti letech se 14. května 2004 díky vstřícnosti vedení města Podbořany podařilo trvale instalovat putovní výstavu do nově otevřeného muzea v Podbořanech. S nápadem otevření Muzea volyňských Čechů v Podbořanech přišel Ing. Václav Petříček, který se také jako předseda historické komise SČVP o vznik muzea zasloužil. Činnost muzea v poslední době ustrnula.

V současné době se blýská na lepší časy.

Dne 17. května 2018 na Městském úřadě v Podbořanech proběhlo jednání mezi zástupci Národního muzea, vedení města a členy CV SČVP. V roce 2019 by mělo dojít k oživení a doplnění sbírek muzea, tak aby se opět stalo při-

tažlivým pro Volyňáky, jejich potomky a také pro školy a širokou veřejnost.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem žijícím zakladatelům sdružení v Praze i v regionech a věnovat vzpomínku těm, kteří již nejsou mezi námi.

*Ing. Olga Nepivodová,
region Žatec-Podbořany*

Vernisáž výstavy Tvorba našich krajanů, Pardubice, 11. 5. 2018

Výstava je věnována 100. výročí vzniku samostatného Československa, organizátoři: Rada černobylských a novodobých reemigrantů SČVP a Natura park Pardubice, záštitu výstavě udělil primátor města Ing. Martin Charvát. Výstava potrvá do 12. června 2018.

Na této výstavě máte možnost se seznámit jak s některými manuálními výrobky 50. – 60. let z české vesnice Malá Zubovščina, rovněž tak s moderní tvorbou krajanů-reemigrantů post-černobylské a novodobé vlny návratu a také etnických Čechů, žijících na Žitomírsku ve východní části Volyně.

Hlavní koordinátor výstavy doc. Boris Iljuk, CSc. přivítal na vernisáži čestné hosty: první místopředsedkyni Senátu Parlamentu České republiky paní Mgr. Miluši Horskou, tajemníka magistrátu statutárního města Pardubice pana Mgr. Michala Zitka, předsedu Svazu bojovníků za svobodu Ing. Jaroslava

Prof. Jaroslav Vaculík, nositel ceny Rudolfa Medka

Dne 16. 5. 2018 se v Zrcadlové Kapli pražského Klementina konal 10. ročník slavnostního předání ceny Rudolfa Medka (1810–1940) – českého legionáře, dramaturga, prozaika. Toto prestižní ocenění bylo uděleno **prof. Jaroslavu Vaculíkovi**, čestnému členovi Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel za jeho badatelskou činnost, jejíž klíčovým zaměřením je problematika volyňských Čechů. Zájem o volyňské Čechy vznikl u Jaroslava Vaculíka ještě v dětství, když poprvé poznal život krajanů-reemigrantů, kteří po 2. světové válce osídlovali pohraniční oblasti České

Vodičku a hosty z Ukrajiny – delegaci Žitomírského spolku volyňských Čechů a jeho předsedkyni paní prof. Ludmilu Čiževskou. V sestavě delegace byl i folklorní soubor, jehož vystoupení na vernisáži bylo nadšeně přijato.

Fotoreportáž z vernisáže Borise Gabriela

Fotografie z vernisáže

Fotografie z vernisáže

republiky. Tento zájem ve velké míře ovlivnil jeho budoucí vědeckou činnost, kterou iniciovala jeho diplomová práce jako studenta pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Jméno prof. Jaroslava Vaculíka, který dnes působí na Masarykové univerzitě v Brně, je známo všem volyňským Čechům, především díky jeho fundamentálnímu dílu: knize Dějiny volyňských Čechů (díl 1. – 3., české vydání bylo realizováno roku 1997–2001, ukrajinský překlad – roku 2013).

Výzkum české diaspory nezůstal omezen jen územím Ukrajiny, své zna-

losti prof. J. Vaculík zhodnotil v syntetizujících pracích České menšiny v Evropě a ve světě (2009) či Nástin českých a slovenských přeshraničních migrací v meziválečném období (2010) apod.

Příslušné laudatio o prof. J. Vaculíkovi na ceremonii pronesl vedoucí katedry historie Pedagogické fakulty Masarykové univerzity Mgr. Jiří Mihola, Ph.D.

Čerstvému nositeli ceny R. Medka jménem Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pogratuloval a poděkoval za jeho práci ve prospěch sdružení jeho místopředseda doc. Boris Iljuk, CSc.

Celou akci doprovázela Vladivojna La Chia se svou kapelou. Po ukončení ceremonie při pohoštění organizovaném Národní knihovnou ČR–Slovenskou knihovnou a spolkem Ruská tradice se uskutečnila neformální komunikace představitelů našeho sdružení s panem prof. Jaroslavem Vaculíkem.

doc. Boris Iljuk, CSc.

Ztracená holčička

Tento příběh o své sestřenici mi vypravovala moje příbuzná Žeňa, rozená Hudečková v Semidubech. Napíši, co si pamatuji, bohužel Ženička už není mezi námi, ale mně to nedá, abych tento životní příběh malé holčičky též Ženičky, nenapsala.

Na Volyň přijela rodina Morozová z Oděsy navštívit svoje známé na Volyni. Ve čtyřicátých letech bylo kino vzácné, pán Morozov vzal svoji rodinu a Ženičku a jeli se podívat na film do kina, do sousedního města. Jenže po skončení filmu prý vyšli ven z kina a zjistili, že už se nemůžou vrátit do vesničky, kde bydlela rodina Ženičky, už tam byli Němci.

Pan Morozov nevěděl, co má dělat, co s malou Ženičkou asi 5–6letou. Rozhodl se, že se o ni musí sami postarat, jednou si jí vzali na starost, přece jí tam nemůže nechat někde u cizích lidí. Ženičku si odvezli do Oděsy.

Otec Ženičky předpokládal, že jí v některé vesnici nechali u dobrých lidí. Prý si vzal ruksak na záda a měsíc chodil po

okolních vesnicích a poptával se, zda náhodou tam nezůstala jejich dceruška. Smutný se vrátil domů, svoji holčičku nenašel. Korespondence v té době nebyla možná – byla válka. Ženička žila u Morozovů s jejich čtyřmi dětmi. Přišla zlá doba, pan Morozov musel narukovat do armády a nebylo jídlo, paní Morozová nemohla všechny děti nasytit. Rozhodla se, že Ženičku dá do Dětského domova, kde se dívka nají. Do Dětského domova vzali dítě jediné v tom případě, když bylo úplný sirotek.

Jenže se Ženička tam moc stýskala a stále plakala. Uklízečka v dětském domově viděla, jak Ženička trpí, vzala si jí a odvezla jí ke své matce na vesnici. Tam byla Ženička už spokojenější, prý se jí tam žilo dobře, pásala husy a krávu a pomáhala babičce s různými pracemi.

Čas běžel – fronta postoupila na západ a Volyňské území bylo už osvobozeno. Z Oděsy napsali dopis rodičům Ženičky, kde je jejich dceruška. To víte, to bylo radosti. Nastal problém, kdo pro ní pojedje v té neklidné době, osobní vlaky pro civilní obyvatelstvo neexistovaly, jen vojenské, přemýšleli doma, kdo se může vydat na takovou dlouhou cestu. Tatínek Ženičky už byl ve Svobodově armádě, maminka byla mladá, hezká to žena.

Rozhodlo se, že do Oděsy pojedje babička 72letá. Dobře vše dopadlo, babička to zvládla, Ženičku přivezla domů na Volyň.

Úryvky z rodinné kroniky Jozefa Moravce (mého dědečka), nar. 1874

5. část

(1. část byla publikována ve Zpravodaji č. 9/2017, 2. část ve Zpravodaji č. 10/2017, 3. část ve Zpravodaji č. 1/2018, 4. část ve Zpravodaji č. 2/2018)

Měli jsme ve svém lese takovou silnou a pěknou vosiku. Tak v kolonii (vsi) sem si sehnal podlužní pilu (pila na řezání prken), vosiku jsme skáceli a udělali z ní dvě klády, z obou stran je osekal a rozměřil. Ač sem z fabriky byl zvyklý měřit milimetry, ale tady to s metrami a centimetry šlo také. Jednu kládu jsme vykuli na kozy, já vylezl navrch a za-

V roce 1947 se celá rodina vystěhovala do Čech, údajně se paní Ženička vdala a žila někde u Domažlic.

Ženička nezapomněla na nedobrovolný pobyt v Oděse, kde rodina byla na ní hodná. Udržovali spolu písemný kontakt. Čas běžel – byla pozvaná do Oděsy. Na tuto cestu se vydali i s rodinou mého příbuzného a jeho manželkou Ženičkou. Jeli autem přes Kijev, kde přenocovali. Telefonicky se ozvali do Oděsy, Morozovi si odhadem spočetali čas, kdy mohou přijet do Oděsy. Na okraji města je očekávali, střídali se ve službě, čekali celou noc. Oni tam ale přijeli s desetihodinovým zpožděním, protože měli poruchu na autě. Dobře dojeli do Oděsy, tam bylo velkolepé vítání, přiletěl i jejich syn, který byl námořním kapitánem na lodi, a kotvili v Řecku.

Dobří lidé jsou všude na světě, válka nám ty naše životy hodně zkomplikovala, hlavní je zůstat na živu a zdrav.

Sepsala jsem tento příběh, je mi to škoda nedat na papír i takové to příhody co se staly. Příjmení Morozov jsem si vymyslela, správné neznám a nemám se už koho zeptat. Možná to svoje psaní pošlu do našich novin ZPRAVODAJ a budou to číst lidé, co znají tuto událost.

V České Kamenici dne 11. 2. 2017
sepsala – Soňa Nováková – Šircová
z Moštěnice

čali sme řezat. Nešlo nám to, ani sme neuměli zaříznout. Tak sme se u toho trápili a nevěděli sme oba co je toho příčina, že nám to nejde. Přišel za námi pantáta mojí první manželky a říká: „Ta pila není tak broušená, jak je třeba na vosiku, ale hlavní je to, že ta vosika je teď zmrzlá a takovou žádná pila řezat nebude“.

Až mráz polevil tak pila byla nabroušená, jak mi radil pantáta a najednou to šlo, jen manželka nemohla udržet šňůry, tak radši občas zařízla pilu do krajiny jen ne do prkna. Pak jsme skáceli jilm, rozštíпали a byli z toho nohy k posteli. Šel

sem k paní Kubištové, vdově po truhláři a půjčila mě nářadí, takže potrochu jsem dělal prkna. Jednou mi bratr kazatel Pospíšil povídá: „To tak bratře nejde stavět, zajedu s tebou na Michalovku a tam krajan obchoduje se stavebním materiálem, hlavnější si koupíš a ostatní najdeš v lese“. Tak sem s nim jel, koupili sme dubové podvály (základy) na jednu seknici, stěny tak zvané plátve. Ostatní stěny, sloupy, latě a krovy, nasekali ve svém lese. Manželka říkala: „Všecko ti pomůžu připravit, jen to nevoz z lesa, já bych se styděla ve vesnici tak pracovat.“ Poprosil sem souseda a za jeden den sme to měli ve vesnici. Teď ale jak stavět? S kterého konce začnout. Oba pantátové slíbili, že mi trochu pomůžou a trochu poradí. Řemesníka žádného nebylo, všechno to bylo na vojně, peněz také nebylo ani hřebíky nikde k dostání, tak sme se do toho dali sami.

Pantátové mě svázali podvály, i pro okna svázali sloupy, vydlabali sme v podválech díry pro sloupy a potom mi vyroubili (postavili roubené rohy), každý v jednom rohu. Pomohli položit na stěny a sloupy plátve a postavili krov. To ostatní s manželkou sme dodělávali sami. Dodělali sme stěny mezi sloupy, seknici, kuchyň, síň a chlév. Vše pod jednu střechu, všechno se přibíjelo dřevěnými hřebíky, latě, krovy, stropy i podlahu, všecko se muselo navrtávat. Pak sme se pustili do střechy, žito omlátili cepama, sláma byla naše. Já sem pošíval slámu, aby sme se mohli odstěhovat do svého, a aby ani na dobytek nepršelo. Do žní sme byli ve svém bytě. A byli sme moc rádi. Potom mazáním a nahoděním stěn a polepem na stropy, to sme pracovali časem i v noci aby sme to stihli.

Na poli sem dělal sousedčinýma koněma, tři dny jí a čtvrtý sobě. S ničím sme nebyli vzádu (pozadu). Trefilo se (podařilo se) se nám koupit vůz, brány jsem si udělal dřevěný s železnými barníky (hroty), pluh jsem si opravil v bratrovej kovárně. Na trhu si koupil dvouletý hříbátko, krávu dostala manželka od rodičů Dušků a jednu si koupili, prasata byli již od svých prasnic. Tak sme začali hospodařit. Švagr si také koupil hříbě, vypůjčili sme si žentour a mlátili sme u švagra, on stodolu neměl, voves mu ve stohu zarost, při mláčení sme ho dali koňům sežrat. Můj se

postonal (onemocněl) a chcíp, tak sem si musel půjčit na jinýho. Krávu sme si již vychovali třetí, nebyli sme doma a děti je pásli na jeteli, ta mladá se nafoukla a musel ji porazit, ta druhá marodila tak nešťastně až vyschla, musel sem jí porazit ale jíst se to nedalo, musela se zakopat. Tak sme bídovali 3 roky.

Bez stodoly, vobílí sme srounali (rovnali) do stohu a když se vymlátilo, tak nám vázanou slámu v noci vítr rozházel, že se votýpky sbíraly 1/2 kilometru daleko po polích. Tak zase sme šli do lesa, nasekali materiálního dřeva. Poprosil sem bratra Macíka a on mi v tom pomoh a postavili si stodolu. První dva roky se to mlátilo všechno

cepama. Potom si koupili mlátičku a točili rukama, ale sme si libovali, že nám to de lepčí a čerstvěj (rychleji), jak cepama.

Mezi tím vším válka nám překážela. Dvě vykrmená prasata nám vzali Němci, dali nám za ně rakouské koruny, ale ty již přestaly kurzovat, tak sme za ně nic nepořídili. Přecházeli sme pořád z jedněch vlád do druhéjch. Po carské vládě vládli Ukrajinci. Ke Kijevu přes nás šli Němci. Po nich převzali vládu znovu Ukrajinci, tak zvaný Pitjurci, již se to začalo trochu ustavovat, peníze německý i rakouský propadly a ruský taky. Nadáli (nadělali) ukrajinských peněz, již vybrali i presi-

denta „Skoropackého“. Ale netrvalo to dlouho, přišli na ně z východu zas válkou bolševici. Pitlurci měli již armijní stejnokroj, ale bolševici je hnali na západ a armiji měli civilní, otrhanou a nevzdělanou. Ale že jich byla přesila, tak je hnali přes naše vesnice. Brali (rabovali) ti, co utíkali a brali i ti co je honili, peníze ukrajinský zas propadly, platily chvíli všelijaké kerenské. Za nějaký čas utíkali bolševici přes naše vesnice, za nima Poláci a zase rabovali ti i oni, co se dalo.

*Úryvek z kroniky poskytl pan
Stanislav Procházka.
Pokračování v příštích číslech.*

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Region BRNO

V ČERVNU oslavují: **90 let paní Emílie Skopíková**, roz. Holcová ze Sklíně, nyní Olbramovice; **89 let pan Vladimír Odstrčil** ze Straklova, nyní Brno; **86 let paní Marie Pechalová**, roz. Holická ze Sergejevky, nyní Brno; **75 let paní Emílie Peschelová**, roz. Kašparová z Černý les, nyní Brno.

V ČERVENCI oslaví: **88 let paní Zdena Dufková**, roz. Zelená, nyní Loděnice; **55 let paní Soňa Holečková** nyní Němčičky.

V SRPNU oslaví: **84 let paní Alžběta Bezděková**, roz. Janečková z Teremna, nyní Brno; **80 let paní Milada Jedličková**, roz. Průšková z Podcurova, nyní Svitavy.

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu.

Za region Jan Pavlica

Region BROUMOV

V červnu oslaví své **81. narozeniny pan Václav Minařík** nar. v Českém Malíně; **70 let paní Maruška Hvězdová** a **65 let pan Ladislav Holeček**, všichni z Broumova.

Do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví, štěstí a spokojenosti.

Za region Alexandr Stejskal

Region DOMAŽLICE

V červnu oslaví **81 let paní Ludmila Burdová** z Kopče, nyní bytem Velký Malahov; **78 let pan Ing. Slavomír Lokvenc** z Ivaniče, nyní bytem Polžice; krásných **90 let paní Božena Pěnkavová** z Miluše, nyní bytem Vysoká Libyně a **69 let oslaví paní Anna Petříková**, bytem Lochousice.

Všem oslavencům přejeme mnoho štěstí, pohodu a pevné zdraví do dalších let.

Za region Libuše Průchová

Region CHOMUTOV

V ČERVNU oslaví **89 let pan Alexandr Čech** ze Sedmidub, bytem Chomutov; **81 let paní Hývlová Jaroslava** z Lišice, nyní Klášterec nad Ohří; **83 let paní Jančarová Helena** z Boromel, nyní Jirkov; **85 let paní Lebedová Stanislava** ze Sofievky, nyní Chomutov.

V ČERVENCI oslaví **86 let paní Paparegová Helena** z Novin Českých, nyní Kadaň; **89 let paní Pelcová Emílie** z Verby, nyní Klášterec; **80 let paní Stieberová Emílie** z Bojarky, nyní Blov u Kadaně.

V SRPNU oslaví **81 let paní Hradecká Milena**, roz. Bajerová z Rovna, nyní Chomutov; **86 let paní Ledecká Valentina** z Mizoče, nyní Blatno u Chomutova; **97 let paní**

Michajlovičová Marie z Kupičova, nyní Kadaň; **85 let paní Rosendorfová Ludmila** z Chomutova; **95 let paní Tomášková Nora** ze Zdobunova, nyní Jirkov; **84 let pan Hovorka Jan** z České Hulče, nyní Žatec; **70 let pan Šťastný Zdeněk** z Omelanštiny, nyní Chomutov.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Za region Jaroslav Báča

Region KARLOVY VARY

V ČERVNU slaví **70 let paní Světlana Smolínová**, bytem Jakubov.

V ČERVENCI slaví **84 let paní Helena Povýšilová** z Dubna, bytem Ostrov n/Ohří.

V SRPNU slaví **89 let pan Jiří Borč** z Malého Žitýna, bytem Plzeň; **87 let pan Ota Janča** ze Sivíru, bytem Ostrov n/Ohří.

Všem jubilantům pevné zdraví a dobrou pohodu do dalších let.

*Za karlovarský region přeje
Helena Horáková*

Region LITOMĚŘICE

V KVĚTNU oslavili: **81 let paní Dobromila Grindlerová** z Lipin, bytem Litoměřice; **81 let pan Ing. Rostislav Knob** z Bocanovky, bytem Chotiněves; **84 let pan Zdeněk Doležal**

ze Zdolbunova, bytem Litoměřice; **85 let pan Josef Flandera** z Mirohoště, bytem Osek.

V ČERVNU slaví **81 let paní Jiřina Kuklová** z Kvasilova, bytem Verneřice; **81 let pan Pavel Hořenín** z Mirohoště, bytem Roudnice n. L.; **87 let paní Anastazie Gernerová** z Lipin, bytem Litoměřice; **93 let paní Anna Bajerová** z Buršovky, bytem Ústětk.

V BŘEZNU se dožil významného životního výročí **75 let pan ing. Jiří Bohatec** z Českého Boratína, bytem Soběnice, který je členem výboru litoměřického regionu a zároveň mu děkujeme za jeho práci ve výboru.

*Za region Litoměřice
Daniela Zelenková, jednatelka*

Region MOHELNICE

V červnu oslaví **87 let paní Pešová Antonie** z Hrušvice, bytem v Mohelnici a **80 let paní Ing. Došelová Olga** z Chomoutu, bytem v Lázních Bohdaneč.

Jubilantkám přejeme pevné zdraví, spokojenost a hodně životního elánu do dalších let.

Za region Libuše Machovská

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V ČERVNU slaví **pan Vladislav Mareš** ze Mstěšína, bytem Studénka – **84 let; paní Jaroslava Suchomelová** – Jurčáková, nar. Vsetín, bytem Nový Jičín – **84 let; pan Jaroslav Janko** z Martinovky, bytem Krnov – **85 let; paní Jiřina Kimlová** – Špačková z Krupa-Hranice, bytem Hukovice – **85 let; paní Anna Vendolská** z Dembrovky, bytem Rusín-Slezské Rudoltice – **92 let.**

V ČERVENCI slaví **paní Galiová Marie** nar. v Moldavě, bytem Studénka – **81 let; pan Miroslav Kabát** ze Mstěšína, bytem Šenov u N. Jičína – **83 let; pan Ing. Václav Petras** z Kvasilova, bytem Nošovice – **91 let.**

V SRPNU slaví **paní Plandorová Milena** nar. N. Jičín, bytem Suchdol nad Odrou – **70 let; pan Jiří Řezáč** z Novostavce, bytem Úvalno – **75 let; pan Ing. Jaroslav Holý** z Niva Hubinská, bytem Nový Jičín – **81 let; pan Emil Malý** ze Zálesí, bytem Studénka – **81 let; pan Vladimír**

Kočina z Michalovky, bytem Nový Jičín – **82 let.**

*Jubilantům vše nejlepší přeje za region
Zdenka Novotná*

Region NYMBURK

V roce 2018 oslavili a oslaví svá jubilea tito občané z Milovic: **30 let pan Koníček Viktor**, **40 let pan Volf Alexandr**, **50 let pan Nagorny Viktor**, **50 let pan Demčuk Sergej**, **55 let paní Koníčková Lidie**, **60 let pan Vlačiha Fedor**, **65 let paní Černá Lina**, **65 let paní Jara Jevgenie**, **70 let pan Černý Alexandr**, **80 let paní Koníčková Emílie**, **90 let paní Černá Ludmila**, **99 let paní Černá Anna.**

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, štěstí a osobní pohody.

Za region A. Mazníková a L. Černá

Region OLOMOUC

V ČERVNU oslaví **70 let paní Anna Wágnerová**, roz. Tenglerová, bytem Hněvotín u Olomouce.

V ČERVENCI oslaví **60 let paní Vladimíra Křížová**, bytem Olomouc – Slavonín.

V SRPNU oslaví **75 let paní Jana Šulcová**, bytem Olomouc.

Těmto našim členům do příštích let přejeme hodně zdraví a osobní pohodu.

Za region Ing. Miroslav Nerad

Region PRAHA

V ČERVNU oslaví **89 let pan Vladimír Odstrčil** ze Straklova, nyní Rakovník; **81 let pan Rostislav Kaufman** z Malované, nyní Náchod; **80 let paní Marie Běhounková** z Holovně České, nyní Praha.

V ČERVENCI oslaví **93 let paní Janina Vrbová** z Lucka, nyní Praha; **91 let pan Vladimír Jeníček** z Novokrajeva, nyní Chlum u Blovic; **84 let paní Anna Karmazinová** z Kyjeva, nyní Praha; **82 let paní Zita Holousová** z Lucka, nyní Česká Lípa; **81 let pan Oldřich Šafařík** z Košice, nyní Kamýk nad Vltavou.

V SRPNU oslaví **90 let pan Ing. Josef Kindl** z Buderáže, nyní Praha.

Jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví a životní pohodu.

Za pražský region Ing. Ludvík Engel

Region RAKOVNÍK

V měsíci červnu oslaví **paní Jiřina Kolbeková** – Huleč Česká, nyní Rakovník – **86 let.**

Přejeme všechno nejlepší, mnoho zdraví do dalších let.

Za region ing. Vohralík V. a Krouský J.

Region ŠUMPERK

V ČERVNU oslaví **87 let paní Emilie Hradílková** roz. Hetflajšová z Kurdybáně, nyní Šumperk a **81 let pan Mstislav Pospíšil** z Malina Českého, nyní Šumperk.

V ČERVENCI oslaví **86 let paní Lydie Purová**, roz. Beštová ze Straklova Českého, nyní Šumperk; **80 let pan MVDr. Jiří Zahradník** z Novostavců, nyní Libina a **80 let paní Anna Foglová**, roz. Holátková z Franková, nyní Šumperk.

V SRPNU oslaví **80 let paní Jiřina Nétková**, roz. Ledvinová z Terešova, nyní Šumperk; **80 let pan Jiří Klaban** z Novostavců, nyní Velké Losiny a **80 let paní Eliška Krobotová**, roz. Šalamounová z Falkovštiny, nyní Rapotín.

Do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Za výbor regionu Jaroslav Miller

Region TEPLICE

V měsíci červnu se dožívá krásných **91 let paní Lenka Hejdová**, roz. Holubičková, rodačka z Malované, nyní bytem v Teplicích; **85. výročí** narození oslaví **paní Antonie Janečková**, roz. Škrancová, rodačka z Novostavců, nyní bytem v Teplicích-Proseticích a **70 let** se dožívá **pan Václav Pišl**, rodák z Malé Zubovštiny, nyní bytem v Krupce.

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu!

Za výbor regionu Ing. Marie Grossová

Region VYŠKOV

V červnu slaví slečna **Petra Bastlová** z Lysovic **18 let.**

*Za region Vyškov Václav Černý,
k blahopřání se připojují i ostatní
členové regionu*

Region ŽATEC

V ČERVNU slaví **87 let paní Věra Balahurová** z Rovna, nyní Žatec; **92 let paní Jaroslava Borovská** z Volkova, nyní Cheb-Podhrad; **82 let paní Božena Dobešová** z Újezdců, nyní Chomutov; **87 let pan Jiří Končický** z Českého Straklova, nyní Most; **91 let paní Jiřina Růtová** z Bociánovky, nyní Žatec; **83 let paní Marie Šimková** ze Závídova, nyní Měcholupy; **86 let pan Vladislav Šulitka** z Jadvipole, nyní Velichov.

V ČERVENCI slaví **88 let pan Emil Kopp** z Jezírka, nyní Žatec; **65 let paní Libuše Levická**, nyní Vyškov; **88 let pan Jaroslav Malý** z Rohozna, nyní Louny; **88 let paní Kamila Ondrová** z Novokrajeva, nyní Žatec; **70 let paní Vlasta Srbecká** z Loun; **75 let paní Hana Stříbrná** z Michalovky, nyní Žatec; **85 let paní Libuše Šplíchalová** z Kupičova, nyní Louny; **75 let paní Helena Tomešová** z Martinovky, nyní Žatec; **82 let paní Věra Vojarová** z Ledochovky, nyní Postoloprty; **80 let paní Libuše Vraná** z Volkova, nyní Lipno; **89 let paní Jiřina Hovorková** z Podcurkova, nyní Velká Černoc.

V SRPNU slaví **70 let paní Jaroslava Beranová** z Otvic; **55 let pan Vladislav Čejka** ze Žatce; **85 let paní Evženie Jirkovská** z Kozína, nyní Žatec; **92 let paní Marie Kočková** z Ulbárova, nyní Žatec; **70 let pan Mikuláš Kozlovský** ze Žatce; **86 let paní Marie Najmanová** z Labečanky, nyní Žatec; **88 let paní Marie Potužáková** z Volkova, nyní Louny; **92 let paní Marie Prasková** z Dorohostajů, nyní Radičeves; **87 let paní Ludmila Říhová** z Novin Českých, nyní Lišany; **88 let paní Nina Smrčková** z Volkova, nyní Žatec; **91 let paní Libuše Šebková** z Kupičova, nyní Louny; **82 let paní Marie Krejčová** z Buderáže, nyní Sirem; **75 let paní Helena Macáková** z Buršovky, nyní Velká Černoc.

Všem oslavencům do dalších let pře-
jeme zdraví, štěstí a radost v životě.

Slávka Černá

NAŠE ŘADY OPUSTILI:**Region CHEB**

Ve věku 88 let zemřela **paní Emilie Rampasová**, rodačka ze Sofievky, nyní v Chebu.

Upřímnou soustrast rodině za chebské krajany od Libuše Pancířové

Region NYMBURK

16. dubna 2018 po dlouhodobé nemoci nás opustil ve věku 80 let **pan Grygorij Gerasimčuk** z Milovic.

Všem pozůstalým vyjadřujeme tímto upřímnou soustrast. Za region A. Mazníková a L. Černá

Region KARLOVY VARY

S lítostí oznamujeme, že v měsíci dubnu 2018 zemřel ve věku 86 let náš dlouholetý člen **pan Josef Hudeček** z Volkova, bytem Ostrov nad Ohří.

Zarmoucené rodině upřímnou soustrast, kdo jste ho znali, vzpomínejte s námi. Za region Karlovy Vary Helena Horáková

Příspěvky na tisk květen

Region Litoměřice: nejmenovaný dárcé, Roudnice nad Labem, 200 Kč;

region Chomutov: Josef Kocek, Jiříkov, 100 Kč; Eva Krausová, Jirkov, 200 Kč;

region Brno: Libuše Hlavsová, Pohořany, 300 Kč;

region Žatec: Svobodovi, Nepomyšl, 100 Kč; JUDr. Tomáš Helbricht, Praha, 300 Kč; Bohumil Mašek, Žiželice, 300 Kč;

Václav Braniš, Očihov, 280 Kč; Marie Němcová, Lhota, 200 Kč; Ing. Danuše Kopecká, Most, 200 Kč; Ing. Olga Nepivodová, Žatec, 300 Kč;

region Praha: Anna Müllerová, Praha, 300 Kč; manželé Slavíkovi, Praha, 200 Kč; Vladimír Odstrčil, Rakovník, 400 Kč;

region Mohelnice: Libuše Machovská, Mohelnice, 200 Kč; Vít Palla, Mohelnice, 200 Kč; region Mohelnice 1 050 Kč;

Region zahraničí: Vladimír Anděl – Anglie zaslal na úhradu členského a tisk 20 liber; Václav Ledvina – Německo na tisk 200 Kč.

Všem dárcům srdečně děkujeme Marie Nečasová

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, e-mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme.

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 6/2018. Šéfredaktorka: Šárka Horská. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na korespondenční adresu: Šárka Horská, Průběžná 27, Praha 10, 100 00. Tiskne: Neoset, Ke Březině 86, 142 00 Praha 4 – Písnice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. **Termín pro zaslání příspěvků do č. 7/2018 je 31. 8. 2018.** Stránky SČVP www.scvp.eu. Toto číslo vyšlo 6. června 2018.